

Még *Az életmentő mese* műfaji különbözőségével is az elbeszélésfűzér szerves részévé idomul, hisz szerepeltetésével is az emberi tartás szépsége vagy esendősége, az erkölcs „esélyei” foglalkoztatják az írókat. Életközeli, mai témákról mindenkor oly benső átérzéssel, olyan erős azonosulással ír, hogy lendülete láthatóvá teszi műveit.

A szerző példát mutat olvasmányos, szép nyelvezetével, ízes tiszta magyarságával, amelyből a többszáz éves magyar irodalmi hagyomány legszebb fordulatai villannak elő: „*A plébánia bejáratához vezető lépcső alján felcsatolom cipőmre a hegyászó vasakat. Tombol a hideg szél, kegyetlenül arcomba csapja a hópelyheket. Nem is hópelyhek, majdhogy kicsi jégszilánkok. A kedves nővér, aki kicsöngetek, nem nagy lelkesedéssel fogad. Olyan furcsán néz rám: Atya, leborotváltatta a szakállát? Igaz, megtettem, mert télen nem jó a szakáll. Ráfagy még a lehelet is. ...*” (Öten a hóviharban).

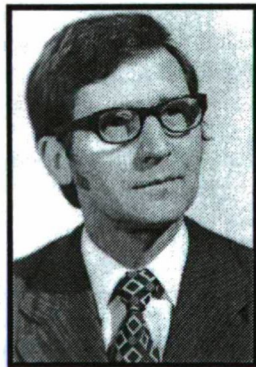
Legjobb darabjai közé sorolható *A forrás* című kötetzáró novella is, melyet – a többiekhez hasonlóan – érdeklődést keltő cselekményvezetés, plasztikus alakformálás, színesen, hitelesen megfestett környezetrajz jellemez. Szilárd erkölcsi állásfoglalásra készítet. Az örök emberi kérdésekre választ kereső művészi ábrázolás sikeres példája. Fontos átgondolni már csak a helyes önismeret miatt is. Ne rinaszkassuk magunkat téves illúziókban, mert minden álom veszteség, és minden ébredés nyereség.

A kiadó megnyerő köntösben, tetszetős nyomdai kivitelben, szép papíron jelentette meg az ismert kortárs ifjúsági író legújabb kötetét. A finommivű, igényes írások kedvelőinek, a magyar szépprózára odafigyelő olvasóknak jó szívvel ajánlható. Kikapcsolódást nyújtó esztétikai élvezettel forgathatják.

KORDA Kiadó, Kecskemét, 1996. Ára: 249,-Ft.

KESZTYŰSNÉ DR. DOBOS KATALIN

Dr. Mihály Endre emlékére (1927–1998)

Mély megrendüléssel fogadtuk, hogy elhunyt dr. Mihály Endre nyugalmazott főiskolai docens. Több mint negyed századot töltött el a JGYTF Mezőgazdasági, majd Technika Tanszékén.

Élt 70 évet. 1927. augusztus 22-én született Pálmonostorán szatócs kereskedő családban. Nyolcan voltak testvérek. Az elemi iskolát szülőfalujában, a polgárit pedig Hódmezővásárhelyen végezte el. Már ekkor kitűnt társai közül kiváló tanulmányi eredményével, ezért 1944-ben a Kiskunfélegyházi Állami Tanítóképző ösztöndíjas növendéke lett. Innen a Szegedi Pedagógiai Főiskola biológia-földrajz szakára nyert felvételt, melyet 1951-ben végzett el. Ez az év jelentette minden szempontból számára az önálló élet kezdetét, hiszen nemcsak tanítani indult, de megtalálta társát is egy egész életre Katona Ilona személyében. Házaságuk gyümölcsként született meg fiuk: András.

A családi élet harmóniája mellett nagy szakértelemmel oktatott. Így rövidesen az „Oktatásügy kiváló dolgozója” elismerésben részesült. Munkájára a Szegedi Pedagógiai Főiskola oktatói is felfigyeltek, és meghívták tanársegédnek a Növénytan Tanszékre, ahol – a tanítás mellett – nagy lendülettel kapcsolódott be a kutatómunkába is. Vizsgálatainak eredményeit több tanulmányban publikálta, elsősorban a főiskolai évkönyvekben.

1957-ben létszámcökkentéssel ismét kikerült a közoktatásba. Lendülete ekkor sem lankadt. Szakmai előrehaladása érdekében elvégezte az egyetemen a biológia-földrajz szakot. 1963-ban újra visszakért a Tanárképző Főiskolára, a Mezőgazdasági Tanszékre, ahol nagy ambícióval folytatta szakmai és tantárgypedagógiai kutatásait. 1966-ban pedagógiából doktorált.

Munkáját mindig pontosság, lelkiismeretesség jellemezte. Szakmai, metodikai kutatásainak eredményeit rendszeresen közölte. Több tanulmányt és elsősorban tanításmódszertani főiskolai jegyzeteket írt. Szakértelme elismerésül meghívták a Gyakorlati foglalkozás, majd a Technika című folyóirat szerkesztő bizottságába, hogy tapasztalataival ott is támogassa a kollégákat. Emellett a Módszertani Közleményekben is 1962 óta rendszeresen publikált, s annak megbecsült munkatársa volt az általa gondozott szakmai területen. 1978-ban megkapta a Politechnikai Nevelésért elismerő plakettet.

Segítőképző volt. Nyílt, határozott véleményére, előrevívő gondolataira mindig lehetett számítani. Munkatársai és hallgatói is bizalommal fordulhattak hozzá. Irodalmi tájékozottsága nagy hatással volt a diákok tudományos érdeklődésének felkeltésére, igényes, alapos munkára ösztönözte őket. Közel 200 szakdolgozat, több TDK, OTDK munka született az ő irányítása alatt. Sokat vállalt a főiskolai és a tanszéki feladatok közül is: hosszú ideig volt pl. a tűzvédelmi a munkavédelmi felelős a szakszervezeti bizottság, a TDK tanács tagja, a tanszéki diákkör irányítója, hallgatói csoportvezető. Nehéz lenne felsorolni sokoldalú tevékenységi körét, de mindig ott volt, ahol dolgozni kellett. Hallgatói, pedagógus kollégái szerették, tisztelték fiatalos lendületéért, szakmai elhivatottságáért és hozzáértéséért, jó humoráért, őszinte, önzetlen segítőkészségéért.

Tevékenysége túlmutatott a főiskolán: tagja volt a Pedagógiai Társaságnak, közreműködött az OPI és az OOK tevékenységében, rendszeresen tartott tanártovábbképző előadásokat meghívás alapján az ország sok-sok megyéjében. A szakfelügyelők is mindig számíthattak értékes tanácsaira, korszerűsítési javaslataira. Elvei mellett mindig nyíltan kiállt, még akkor is, ha ezért olykor háttérbe szorították. Önzetlen segítőkészsége nem kért jutalmat, elismerést.

Megjelent dolgozatait, cikkeit ugyancsak hosszú lenne felsorolni, de mindegyikre az igényesség, a szakmai hozzáértés, az alaposág volt a jellemző. Egész életében a mezőgazdasági ismeretek oktatásnak fejlesztésére törekedett. Harcolt a korszerű ismeretnyújtásért, a technikai szemlélet megvalósulásáért. Fogékony volt az újra, ezért egész életében nemcsak tanítványait, kortársait, de önmagát is képezte.

S közben az élettől is megkapta igazi jutalmát. Fia megnősült, aranyos unokái születtek. Boldog családi élet vette körül. A sok-sok munkával töltött év azonban az ő feje felett is elrepült, így 1989-ben nyugdíjba vonult. Ekkor kapta meg elismerésül a Kiváló Munkáért Érdemérmet. Ha már nem tűnt is fel mindennap szokásos mosolya a főiskola folyosóin, azért továbbra is figyelemmel kísérte egykori kollégái munkáját, eredményeit. Ahogy egészségi állapota romlott, úgy ritkultak tanszéki látogatásai, míg az elkerülhetetlen halál őt is elragadta.

Szemléletisége, a gyakorlati képzés terén elért eredményeinek hatása azonban még érezhető lesz hosszú években keresztül, ahogy a jó barát, a kolléga, a tanár, a pedagógus emléke is az itthagyottak szívében.

Kiadja a Módszertani Közlemények Baráti Társasága
A kiadásért felel: Dr. Siposné Dr. Kedves Éva
Kiadóhivatal: 6725 Szeged, Hattyas sor 10. Telefon: 62/310-051
Szerkesztőség: 6725 Szeged, Hattyas sor 10.
Évente 5 alkalommal jelenik meg. Évi előfizetési díja: 500 Ft.
A címlapot tervezte: Fischer Ernő
Megjelent: 4000 példányban
CORRECT Kft. Szeged
Felelős vezető: Duba Tamás ügyvezető